

Redactioneel

Er wordt gezegd dat de verslavingszorg zich de afgelopen jaren heeft geprofessionaliseerd. Wat betekent dat eigenlijk? Er is inderdaad, met name vanuit het landelijke programma Resultaten Scoren, een reeks protocollen, richtlijnen, handreikingen, enzovoort, verschenen. Wie gebruikt die en vooral: op welke manier? Het is een bekend fenomeen dat nieuwe producten in de zorg vooral enthousiast worden gebruikt wanneer de toepassers er een eigen kleur aan kunnen geven, er hun stempel op kunnen drukken. Daar is niks mis mee - de geschreven producten moeten zo stevig zijn dat ze die variatie aankunnen. Toch kan die variatie interessant zijn en daarom willen wij de dagelijkse praktijk nader in de aandacht brengen. Daartoe roepen wij een nieuwe rubriek in het leven: *Methodiek in praktijk*. Ook beproefde methodieken die (nog) niet beschreven maar wel gestandaardiseerd zijn, kunnen besproken worden. Kortom, een platform, niet alleen voor dokters en psychologen maar ook voor maatschappelijk werkers, verpleegkundigen, GGZ-agogen, SPH'ers en vaktherapeuten. Alie Weerman, docente aan Hogeschool Windesheim, zal een hoofdrol spelen in de redactie van deze rubriek. De eerste aflevering gaat over psychomotore therapie. Verder in dit nummer gevarieerde bijdragen. *Van der Poel en collega's* beschrijven gewoonten in middelengebruik van jongeren bij het uitgaan en *Rosiers en collega's* die in het Antwerpse studentenmilieu. *Willemsen en collega* bespreken de vraag of het mogelijk en verstandig is met roken te minderen als helemaal stoppen (nog) niet lukt. Het vierde artikel, van *Muusse en collega's*, gaat over zelfhulp, en wel over de samenwerking tussen instellingen en zelfhulpgroepen. Daar is in de afgelopen periode duidelijk verbetering in gebracht. Ten faveure van de (ex-)cliënten in de verslavingszorg.

Al deze bijdragen, en de gebruikelijke rubrieksbijdragen over boeken, websites en film, ten faveure van u.

Gerard M. Schippers